

Jaak fordi du kom, Nick-!

A/S PALLADIUM

præsenterer

„Tak fordi du kom, Nick-!“

Manuskript:

KJELD ABELL

Isenesættelse:

SVEND METHLING

Musik: *Erik Fiehn*

Fotografi: *Karl Andersson*

Dekorationer: *Erik Aaes*

Tone: *Erik Rasmussen*

Kopi: *Johan Ankerstjerne*

PERSONERNE:

Anna Louise Herbert	Karin Nellemose
Nick	Sigfred Johansen
Direktør Herbert	Gunnar Lauring
Froken Rasmussen, Kokkepige	Minna Jørgensen
Rita, Stuepige	Grethe Paaske
Axel, Herberts Ven	Knud Heglund
Fru Mendel	Randi Michelsen
Hansen, Rasmussens Kæreste.	Alex Suhr
Nick's Mor	Anna Henriques-Nielsen
Elly, Nick's Kæreste	Else Colber
Onkel Johan	Richard Christensen
En Tante	Vera Lindstrøm
En Tjener	Henry Nielsen

Eneret: A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

DEN UNGE, henrivende Anna Louise Herbert lever en forkælet Bourgeoisifruens tilsyneladende sorgløse Tilværelse. Men midt i sit store og smukke Hjem, midt i al den mondæne Selskabelighed føler hun sig ensom og overflødig. Hendes Mand betragter hende som sin lille Dukkehustru, en yndig Prydblomst, som han har kunnet give en flatterende Indramning — men er iøvrigt mest optaget af sine Forretninger og synes næsten helt at have glemt, at hans Kone er et levende lille Menneske, som ogsaa har sine Problemer at tumle med.

Led og ked af den daglige Trummerum, de evige Brideselskaber og Cocktailparties, beslutter Anna Louise sig til at flytte op og bo i Ægteparrets Sommerhus en 14 Dages Tid, kun med en Pige til at fore Huset for sig. Herbert anser det for at være et af hendes sædvanlige smaa Luner og tager ikke Sagen Spor højtideligt — og Anna Louise flytter paa Landet „udenfor Sæsonen“.

En Dag ringer det paa Sommerhusets Dør, og en ung Arbejdsløs staar udenfor og beder om et Stykke Mad. I sin Trang til at gøre noget for andre byder Anna Louise ham indenfor og lader Pigen servere et godt Maaltid for ham, og da han derefter synker trætt tilbage i Sofaen, faar hun Medlidenhed med ham og lægger omsorgsfuldt et Tæppe over ham, mens han falder i Søvn .....

Senere paa Aftenen regner og stormer det udenfor, og hun kan ikke faa sig selv til at lukke Nick, som han kalder sig, ud i Uvejret. Hun overtaler ham til at sove i Gæsteværelset, og han tager tøvende imod hendes Tilbud.

I Nicks egen Verden er han vant til at give noget for noget, og han tilbyder tjenstvilligt at gøre Arbejde til Gengæld for den Venlighed, som er vist ham. Og saadan gaar det til, at Nick bliver i Anna Louises Hus. ....

Som Dagene gaar, udvikler der sig et naturligt Kammeratskab mellem de to, og mens det i Begyndelsen har været Anna Louises Tanke at opdrage paa Nick og lære ham „gode Manerer“, bliver det efterhaanden Nick, som opdrager *hende*. Han lærer *hende* Glæden ved at

arbejde, og en skønne Dag sender den unge Bourgeoisifru sin Pige, Rita, paa Ferie og overtager selv Husførelsen.

Inde i Byen er Herbert imidlertid begyndt at blive betænkelig med Hensyn til Anna Louises Ferieophold, blandt andet svarer Telefonen i Sommerhuset ikke, naar han ringer, og en Aften tager han selv derop for at faa Klarhed over Tingene. En dramatisk Samtale mellem Nick, Anna Louise og Herbert resulterer i, at Anna Louise erklærer, at hun er led og ked af hele sin tidligere Tilværelse, og at hun nu vil tage ind til Byen i Nicks Selskab, hvis han vil have hende med. Nick føler sig ikke godt tilpas ved den nye Situation, han forstaaer overhovedet ikke de to Ægtefællers Indstilling — men der er tilsyneladende ingen Udvej. ....

I Byen skilles Nick og Anna Louise, *han* for at vende tilbage til

sine gamle Forhold i Hjemmet hos en fattig Mor, *hun* for atter at rykke ind i sit rige og smukke Hjem. Men inden de skilles, siger Nick til hende, at hun kan træffe ham i Café 37 i Nyhavn, hvis hun nogensinde skulde faa Brug for ham,

Sent samme Aften ringer Herbert oppe fra Landet, hvor han har truffet sin gode Ven Axel, og da han faar Anna Louise i Telefonen, udbryder han lettet: „Jeg tænkte nok, du var taget hjem — du har ikke andre Steder at tage hen. Jeg tager det første Morgentog, saa kan jeg være hjemme ved halvni Tiden.“

Men Anna Louise vil ikke give Spillet op. Hun flytter til sin Kokkepige, Frk. Rasmussens store Forbavselse ind i Ritas Værelse og erklærer, at hun fra i Dag vil gore den ferierende Piges Arbejde, uden at hendes Mand maa vide noget om, hvor hun er.

Da Herbert kommer hjem, finder han altsaa ingen Anna Louise. Let nervøs beslutter han sig til sammen med sin Ven Axel at gaa paa Tourné i de smaa Beværtninger i Nyhavn for at finde Nick, for *han* maa vel vide, hvor hun er. Det bliver en streng Tur. De to Venner maa drikke Portvin i alle Nyhavns Beværtninger, inden de endelig faar fat i Nick, som ikke engang kan give dem noget Svar.

Men i Hjemmet røber Anna Louises eksklusive Parfume tilsidst, at hun ikke kan være langt borte — og da hun en Aften er ude, finder Herbert og Axel i Ritas Værelse hendes Sko, hendes Parfumeflaske og endnu flere umiskendelige Beviser paa hendes Tilstedeværelse.

Nu vil Herbert nyde sin Triumf. Han skriver til Nick og beder ham komme Fredag Aften Klokken halvtotte — naturligvis i den Hensigt at lade ham være Vidne til „Afsløringen“ af Anna Louise. Men

Anna Louise selv kommer ham ved et Tilfælde i Forkøbet, og da Herbert Fredag Aften træder ind i sit Hjem, finder han et elegant Selskab samlet i sine Stuer — nøjagtig de samme Gæster, som deltog i hans og Anna Louises Bryllup.

Ved Bordet holder Anna Louise en Tale, hvori hun aabenhjertigt siger, hvad hun mener — og da Nick intetanende indfinder sig, forlader hun Selskabet og kører sammen med ham til Café 37.

Her finder Herbert Parret senere paa Aftenen, og det kommer nu langt om længe til en Forstaaelse mellem Ægtefællerne. De inviterer Nick med hjem til et Glas Champagne, og da den unge Arbejdsløse sent paa Aftenen siger Godnat til sine Værter, kan Anna Louise af Hjertet sige til ham: *Tak fordi du kom, Nick!*

„Tak fordi du kom, Nick“

Tekst: P. H. Musik: Erik Fieln

Refrain

Tak for-di du kom, Nick, Tak for-di du kom. For dig er jeg maaske lidt nyt-

Skal der altid ske det samme Dag for Dag?
Hvad skal det hele til?
Skifte Sko og Kjole, Hat og alt det dér,
sidde to til Middag — aah, saa hver især!
Tænk at være Menn'ske og ta' Masken af —
forny sit Minespil!
Skal der altid ske det samme Dag for Dag?
Er jeg ikke noget, no'en har Brug for?

Refrain:

Tak fordi du kom, Nick, Tak fordi du kom.
For dig er jeg maaske lidt nyt —
ikke netop den Slags, du helst vil synes om,
med sid allivel pænt og sødt og lyt lidt!
Dagen er saa lang, Nick, Aftnen er saa tom —
Imorgen gør mig kun nervøs.
Du, som selv har prøvet — vær varsom i din Dom:
Jeg er ogsaa arbejdsløs!
Ingen spør til mine Evner,
saa lidt er Kvindetanker værd!
Ingen undres, ingen nævner
det der dur og banker her.
Saa Tak fordi du kom, Nick, Tak fordi du kom.
For dig er jeg maaske lidt nyt —
ikke netop den Slags, du helst vil synes om,
men bli allivel lidt og lyt!

Noden er udkommet paa
Wilhelm Hansen's Musikforlag

Palladium-Lystspillet

„Tak fordi du kom, Nick-!“

Anna Louise Herbert (KARIN NELLEMOSE) og
Direktør Herbert (GUNNAR LAURING)

A/S PALLADIUM

præsenterer

„Tak fordi du kom, Nick-!“

Manuskript:

KJELD ABELL

Iscenesættelse:

SVEND METHLING - 4/

Musik: *Erik Fiehn*

Fotografi: *Karl Andersson*

Dekorationer: *Erik Aaes*

Tone: *Erik Rasmussen*

Kopi: *Johan Ankerstjerne*

*

Eneret:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Anna Louise Herbert	Karin Nellemose
Nick	Sigfred Johansen
Direktør Herbert	Gunnar Lauring
Frøken Rasmussen, Kokkepige	Minna Jørgensen
Rita, Stuepige	Grethe Paaske
Axel, Herberts Ven	Knud Heglund
Fru Mendel	Randi Michelsen
Hansen, Rasmussens Kæreste..	Alex Suhr
Nick's Mor	Anna Henriques-Nielsen
Elly, Nick's Kæreste	Else Colber
Onkel Johan	Richard Christensen
En Tante	Vera Lindstrøm
En Tjener	Henry Nielsen

Kjeld Abell og Svend Methling snakker sammen om Tingene.

Forfatteren og Instruktøren.

En nærmere Præsentation af *Tak fordi du kom*, *Nick's to Fædre* vil være overflødig. Forfatteren Kjeld Abell har allerede en Række store Teatersukces'er bag sig, og Svend Methling har forlængst skabt sig en sikker Position baade som Sceninstruktør og Filmiscenesætter. Men det er første Gang, d'Herrer har arbejdet sammen paa en Film, og denne „Debut“ er saa meget mere bemærkelsesværdig, som *Tak fordi du kom*, *Nick!* er Kjeld Abell's første selvstændige Filmmanuskript og samtidig Svend Methling's første ubundne Opgave som Filminstruktør.

Der er her Tale om et intimt Samarbejde mellem Manuskriptforfatter og Instruktør, og det evigt diskuterede Spørgsmaal om, hvem der er den mest kompetente til at udarbejde Drejebogen, Instruktøren eller Manden, der skriver Filmen, har de to Herrer løst paa den naturlige Maade, at de har udarbejdet den sammen. Og Resultatet faar De Lejlighed til at dømme om i Aften!

DEN UNGE, henrivende Anna Louise Herbert lever en forkælet Bourgeoisfrues tilsyneladende sorgløse Tilværelse. Men midt i sit store og smukke Hjem, midt i al den mondæne Selskabelighed føler hun sig ensom og overflødig. Hendes Mand betragter hende som sin lille Dukkehustru, en yndig Prydblomst, som han har kunnet give en flatterende Indramning — men er jøvrigt mest optaget af sine Forretninger og synes næsten helt at have glemt, at hans Kone er et levende lille Menneske, som ogsaa har sine Problemer at tumle med.

Led og ked af den daglige Trummerum, de evige Bridgeselskaber og Cocktailparties, beslutter Anna Louise sig til at flytte op og bo i Ægteparrets Sommerhus en 14 Dages Tid,

kun med en Pige til at føre Huset for sig. Herbert anser det for at være et af hendes sædvanlige smaa Luner og tager ikke Sagen Spor højtideligt — og Anna Louise flytter paa Landet „udenfor Sæsonen“.

En Dag ringer det paa Sommerhusets Dør, og en ung Arbejdsløs staar udenfor og beder om et Stykke Mad. I sin Trang til at gøre noget for andre byder Anna Louise ham indenfor og lader Pigen servere et godt Maaltid for ham, og da han derefter synker træt tilbage i Sofaen, faar hun Medlidenhed med ham og lægger omsorgsfuldt et Tæppe over ham, mens han falder i Søvn . . . .

Senere paa Aftenen regner og stormer det udenfor, og hun

SIGFRED JOHANSEN som Nick

KARIN NELLEMOSE som Anna Louise

kan ikke faa sig selv til at lukke Nick, som han kalder sig, ud i Uvejret. Hun overtaler ham til at sove i Gæsteværelset, og han tager tøvende imod hendes Tilbud.

I Nicks egen Verden er han vant til at give noget for noget, og han tilbyder tjenstvilligt at gøre Arbejde til Gengæld for den Venlighed, som er vist ham. Og saadan gaar det til, at Nick bliver i Anna Louises Hus. . . .

Som Dagene gaar, udvikler der sig et naturligt Kammeratskab mellem de to, og mens det i Begyndelsen har været Anna Louises Tanke at opdrage paa Nick og lære ham „gode Manerer“, bliver det efterhaanden Nick, som opdrager

hende. Han lærer hende Glæden ved at arbejde, og en skønne Dag sender den unge Bourgeoisifru sin Pige, Rita, paa Ferie og overtager selv Husførelsen.

Inde i Byen er Herbert imidlertid begyndt at blive betænkelig med Hensyn til Anna Louises Ferieophold, blandt andet svarer Telefonen i Sommerhuset ikke, naar han ringer, og en Aften tager han selv derop for at faa Klarhed over Tingene. En dramatisk Samtale mellem Nick, Anna Louise og Herbert resulterer i, at Anna Louise erklærer, at hun er led og ked af hele sin tidligere Tilværelse, og at hun nu vil tage ind til Byen i Nicks Selskab, hvis han vil have hende med. Nick føler sig ikke godt tilpas ved den nye Situation,

han forstaar overhovedet ikke de to Ægtefællers Indstilling — men der er tilsyneladende ingen Udvej. ....

I Byen skilles Nick og Anna Louise, *han* for at vende tilbage til sine gamle Forhold i Hjemmet hos en fattig Mor, *hun* for atter at rykke ind i sit rige og smukke Hjem. Men inden de skilles, siger Nick til hende, at hun kan træffe ham i Café 37 i Nyhavn, hvis hun nogensinde skulde faa Brug for ham.

Sent samme Aften ringer Herbert oppe fra Landet, hvor han har truffet sin gode Ven Axel, og da han faar Anna

Louise i Telefonen, udbryder han lettet: „Jeg tænkte nok, du var taget hjem — du har ikke andre Steder at tage hen. Jeg tager det første Morgentog, saa kan jeg være hjemme ved halvni Tiden.“

Men Anna Louise vil ikke give Spillet op. Hun flytter til sin Kokkepige, Frk. Rasmussens store Forbavelse ind i Ritas Værelse og erklærer, at hun fra i Dag vil gøre den ferie-ende Piges Arbejde, uden at hendes Mand maa vide noget om, hvor hun er.

Da Herbert kommer hjem, finder han altsaa ingen Anna Louise. Let nervøs beslutter han sig til sammen med sin Ven Axel at gaa paa Tourné i de smaa Beværtninger i Nyhavn for at finde Nick, for *han* maa vel vide, hvor hun er. Det bliver en streng Tur. De to Venner maa drikke Portvin i alle Nyhavns Beværtninger, inden de endelig faar fat i Nick, som ikke engang kan give dem noget Svar.

Men i Hjemmet røber Anna Louises eksklusive Parfume tilsidst, at hun ikke kan være langt borte — og da hun en Aften er ude, finder Herbert og Axel i Ritas Værelse hendes Sko, hendes Parfumeflaske og endnu flere umiskendelige Beviser paa hendes Tilstedeværelse.

Nu vil Herbert nyde sin Triumf. Han skriver til Nick og beder ham komme Fredag Aften Klokken halvtotte — naturligvis i den Hensigt at lade ham være Vidne til „Afsløringen“ af Anna Louise. Men Anna Louise selv kommer ham ved et Tilfælde i Forkøbet, og da Herbert Fredag Aften træder ind i sit Hjem, finder han et elegant Selskab samlet i sine Stuer — nøjagtig de samme Gæster, som deltog i hans og Anna Louises Bryllup.

Ved Bordet holder Anna Louise en Tale, hvori hun aabenhjertigt siger, hvad hun mener — og da Nick intet-

anende indfinder sig, forlader hun Selskabet og kører sammen med ham til Café 37.

Her finder Herbert Parret senere paa Aftenen, og det kommer nu langt om længe til en Forstaaelse mellem Ægtefællerne. De inviterer Nick med hjem til et Glas Champagne, og da den unge Arbejdsløse sent paa Aftenen siger Godnat til sine Værter, kan Anna Louise af Hjertet sig til ham: *Tak fordi du kom, Nick!*

„Tak fordi du kom, Nick“

Tekst: P. H.

Musik: Erik Fiehn

Refrain

Tak for-di du kom, Nick, Tak for-di du kom. For dig er jeg maaske lidt nyt-

Skal der altid ske det samme Dag for Dag?
Hvad skal det hele til?
Skifte Sko og Kjole, Hat og alt det dér,
sidde to til Middag — aah, saa hver især!
Tænk at være Menn'ske og ta' Masken af —
forny sit Minespil!
Skal der altid ske det samme Dag for Dag?
Er jeg ikke noget, no'en har Brug for?

Refrain:

Tak fordi du kom, Nick, Tak fordi du kom.
For dig er jeg maaske lidt nyt —
ikke netop den Slags, du helst vil synes om,
men sid allivel pænt og sødt og lyt lidt!
Dagen er saa lang, Nick, Aftnen er saa tom —
Imorgen gør mig kun nervøs.
Du, som selv har prøvet — vær varsom i din Dom:
Jeg er ogsaa arbejdsløs!
Ingen spør til mine Evner,
saa lidt er Kvindetanker værd!
Ingen undres, ingen nævner
det der dur og banker her.
Saa Tak fordi du kom, Nick, Tak fordi du kom.
For dig er jeg maaske lidt nyt —
ikke netop den Slags, du helst vil synes om,
men bli allivel lidt og lyt!

Noden er udkommet paa
Wilhelm Hansen's Musikforlag

Programmet — redigeret af Kai Sommer

A/S L. IHRICH'S BOGTR.